Nr. 179. Poniedziałek 7. Sierpnia 1871. Rok 61.

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miejscowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc zł.

Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 ct., pocztą 7 ct.

GAZETA LWOWSKA

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej (Ulica Wałowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 23. lipca b. r. zarządzić, ażeby radcy rządowemu i krajowemu referentowi dla spraw sanitarnych na Bukowinie dr. Antoniemu Zacher z powodu przeniesienia go w dobrze zasłużony stan stałego spoczynku wyrażonem zostało najwyższe zadowolenie z jego wieloletnich, gorliwych i pożytecznych usług.

Jego c. i k. Apost. Mość raczył najwyższem postanowieniem ddto. Ischl 27. lipca b. r. udzielić radcy miejskiemu w Oświęcimiu Henrykowi Thieberg w uznaniu jego wieloletnej, pożytecznej dla ogółu i patryotycznej czynności złoty krzyż zasługi.

JExc. minister sprawiedliwości nadał sędziemu powiatowemu w Nowymtargu Janowi Leichamschneider opróżnioną przy sądzie obwodowym w Tarnowie posadę radcy sądu krajowego.

Jego Ex. minister sprawiedliwości przeniósł zastępcę prokuratora państwa Ludwika Mutza na własną prośbę w tym samym charakterze do prokuratoryi państwa we Lwowie, i mianował adjunkta sądu krajowego we Lwowie Władysława Samolewicza zastępcą prokuratora państwa we Lwowie a adjunktów sądu powiatowego Ludwika Habdank Białoskórskiego w Żółkwi i Eugieniusza Zborowskiego w Sokalu, zastępcami prokuratora państwa w Złoczowie.

Gmina Letna w starostwie Drohobyckiem położona postanowiła założyć u siebie szkołę ludową, i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1) Postawić budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie, tudzież dać grunt na ogród obszaru 470 kwadr. sążni.

2) Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie.

3) Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z dołu 200 złr. a. w., a na opał 5 złr. a. w. rocznie, razem 205 złr., oraz własnym kosztem utrzymywać stróża do usługi szkolnej.

4) Dostawiać rocznie na opał dla szkoły 5 sągów drzewa.

5) Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 6 złr.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła sobie gmina.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 30. lipca 1871.

Gmina Ostrów, w starostwie Jarosławskiem położona, postanowiła założyć szkołę ludową, i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1) Pozostawić nadal istniejący budynek szkolny wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela na ten sam cel i utrzymywać go w dobrym stanie, tudzież dać grunt na ogród przy szkole obszaru 400 kwadr. sążni.

2) Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie.

3) Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych z góry 210 złr. a. w., oraz własnym kosztem utrzymywać stróża do usługi szkolnej.

4) Dostawiać rocznie na opał dla szkoły 10 sągów drzewa miękkiego lub 5 sągów bukowego.

5) Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 5 złr. i premia 5 złr., razem 10 złr. a. w.

Do powyższej dotacyi zobowiązał się Wy p. Adam Brodzki w celu polepszenia dotacyi nauczyciela jako właściciel obszaru dworskiego deklaracyą z dnia 22go lutego 1871 odstąpić gminie Ostrów na własność grunt pod l. k. 290 w objętości 268 kwadr. sążni.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła sobie gmina.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia 30. lipca 1871.

Gmina Cetula w starostwie Jarosławskiem położona postanowiła tamże wyposażyć szkołę ludową i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1. Wykończyć budynek szkolny, wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie.

2. Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenie i utrzymywać je w dobrym stanie.

3. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach kwartalnych 160 złr. a. w. oraz własnym kosztem utrzymywać stróża do usługi szkolnej któremu deklaruje się gmina płacić rocznie 10 złr. a. w. na ręce nauczyciela w ratach kwartalnych.

4. Dostawić rocznie na opał dla szkoły i nauczyciela 6 sągów drzewa miękkiego mianowicie dla nauczyciela $3^1/_2$ dla szkoły $2^1/_2$ sągów.

5. Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki i premie rocznie 10 złr.

Do powyższej dotacyi zobowiązał się JW. hr. Wilhelm Siemieński w celu ulżenia gminie w ponoszeniu wydatków szkolnych, jako właściciel obszaru dworskiego deklaracyą z dnia 19. maja 1871 do rocznej prestacyi w drzewie opałowem w ilości 6 sągów drzewa miękkiego i do ofiarowania parceli pod l. kons. 41 na własność szkoły w objętości 855 kw. sążni.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzega sobie gmina.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z krajowej Rady szkolnej.

Lwów, dnia 30. lipca 1871.

Gmina Jaślany w starostwie Mieleckiem położona postanowiła założyć szkołę ludową i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1 Postawić budynek szkolny, wraz z pomieszkaniem dla nauczyciela i utrzymywać go w dobrym stanie tudzież dać grunt na ogród dla nauczyciela w obszarze 2 morgów.

2. Posprawiać potrzebne do szkoły urządzenia i utrzymywać je w dobrym stanie.

3. Wypłacać każdoczesnemu nauczycielowi rocznie w ratach półrocznych z góry 150 złr. a. w. oraz własnym kosztem utrzymywać stróża do usługi szkolnej.

4. Dostawiać rocznie na opał dla szkoły 4 sągów drzewa miękkiego.

5. Wypłacać na pomniejsze szkolne wydatki rocznie 5 złr. a. w.

Prawo prezentowania nauczyciela zastrzegła sobie gmina.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z krajowej Rady szkolnej.

Lwów, dnia 29. lipca 1871.

Dnia 5. sierpnia 1871 wyszedł i rozesłany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu zeszyt XXXIV dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 79. Ustawę z 17. lipca 1871 r. o uzupełnieniu czeskiej kolei północnej przez linię Rumburg-Schlukenau z ewentualnem przedłużeniem do Bautzen.

Nr. 80. Ustawę z 21. lipca 1871 r. o budowie kolei żelaznej z Lieboch do Wies z linią poboczną do Stainz przedsięwziętą przez towarzystwo kolei z Graz do Köflach i towarzystwo górnicze.

Nr. 81. Ustawę z 21. lipca 1871 r. o ustanowieniu komisyi dla przeprowadzenia ustawy z 24. maja 1869 r. o uregulowaniu podatku gruntowego.

Nr. 82. Ustawę z 23. lipca 1871 r., która ogranicza nadzwyczajny rekurs i zażalenie na sądowe decyzye w sprawach karnych i reguluje sądową kompetencyę przy prośbach o odroczenie kary i prośbach wniesionych w drodze łaski.

Nr. 83. Ustawę z 25. lipca 1871 r. o pensyi żandarmeryi.

Nr. 84. Ustawę z 28. lipca 1871 r. względem oddania podatku dochodowego austryackiego Lloyda za r. 1871. wspólnemu skarbowi.

Nr. 85. Ustawę z 28 lipca 1871 o otwarciu kredytów dodatkowych na r. 1871.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Na podstawie najwyższego postanowienia z 22. lipca b. r. JExc. minister oświecenia wydał następujące rozporządzenia w sprawie języka urzędowego w szkołach czeskich:

Krajowa rada szkolna porozumiewać się będzie z powiatowemi radami szkolnemi niemieckich okręgów w niemieckim języku, a z powiatowemi radami szkolnemi czeskich okręgów w czeskim języku. Do mięszanych okręgów odezwy krajowej rady szkolnej wydawane będą w obu językach krajowych. Tak samo postępować mają powiatowe rady szkolne w swojej korespondencyi z krajową radą szkolną. Członkom krajowej rady szkolnej wolno bez względu na to, w jakim języku postawiony został wniosek, brać udział w obradach w jednym z krajowych języków.

— O stanie rokowań ministerstwa z Czechami pisze „Oesterr. Journal“: „Kwestyę ugodową przedstawiają prawie zawsze tak, jakby tylko po prostu chodziło o to, aby Czesi swe cele osiągnąć mogli, Lecz wtedy nie byłoby właśnie ugody, lecz tylko zadośćuczynienie żądaniom czeskim. Stojąc na podstawie, którą nazywają podstawą prawną, stawiają Czesi pewne żądania polityczne, o które się z niemi układa ministerstwo oparte znów na swej podstawie prawnej, to jest na konstytucyi. Z góry więc już jasną jest rzeczą, że jeśli kto w ogóle godzić się chce, nie weźmie najprzód tego za punkt wyjścia, co się wzajemnie wyklucza. Należałoby sobie powiedzieć: bez prejudykatu co do formalnej kwestyi prawnej starajmy się pogodzić politycznie, a mianowicie: pod jakiemi warunkami wstąpicie razem z nami na drogę konstytucyi, jako ogólnie uznanego, a obecnie także przez was uznać się mającego prawa państwowego tej połowy państwa? Jak ma wyglądać ogólne prawo konstytucyjne, a zatem jak ma być obecne prawo konstytucyjne zmienione, abyście je chcieli jako ogólne uznać, przyjąć i sobie go przyswoić? Około tych punktów, sądzimy, muszą się logicznie toczyć rokowania. Ministerstwo powie sobie przytem: To a to jest koniecznem, jest racyonalnem, jest postępem dla samego nawet życia politycznego; tych a tych rzeczy nie spotyka żaden zarzut; inne znowu żądania są możebne tylko pod warunkiem odpowiednich, wzajemnych koncesyi; wreszcie żądania dalej jeszcze idące nie dadzą się spełnić, należy je odrzucić. W ten sposób, zdaniem naszem, da się osiągnąć zgoda, którą obiedwie strony, każda w swój sposób przedstawiać może: ministerstwo cesarzowi i państwu, przywódcy czescy swemu stronnictwu i swym ziomkom. Trudność cała właśnie na tem polega, że chodzi o ugodę polityczną, nie o wyrok sędziego, lub w ogóle o wyrok instancyi uznanej wszechstronnie za prawnie istniejącą. Przy takich rokowaniach ugodnych może z obu stron przyjść do ultimatum, a mogą się one także zerwać. W ostatnim wypadku jest weeług prawa formalnego, a raczej formalnych roszczeń prawnych *res integra*; ani prawu, ani roszczeniom z żadnej strony nic nie zrobiono; ministerstwo obstaje przy konstytucyi takiej, jaka jest, Czesi obstają przy swem prawie historycznem, które według ich przekonania jest prawem. Jak w tym wypadku rzeczy dalej pójdą, o tem o tyle niechętnie wspominamy, że żywimy przekonanie, iż nie potrzebujemy o tem myśleć, gdyż na szczęście praca ta mozolna tak bliską jest już końca, iż trudno, aby kto chciał wziąć na siebie odpowiedzialność za jej rozbicie.“

Berlin. Półurzędowy dziennik „Provinzial-Corresp.“ donosi o zamierzonej przez cesarza niemieckiego podróży do Gastein co następuje: „Cesarz skończył swoją kuracyę w Ems i udał się d. 1. sierpnia najpierw do Koblencyi. Ztąd chce cesarz po krótkim pobycie w Moguncyi, Wiesbadenie i Homburgu wyjechać na trzy tygodnie do Gastein. Już dawniej bardzo skutkowały cesarzowi kąpiele w Gastein, a i w tym roku mają one zakończyć kuracyę jego.“

Petersburg. Cholera przybiera w Rosyi zatrważające rozmiary. Obecnie grasuje już nietylko w Petersburgu i Moskwie lecz także i na prowincyi. Miasta Rybinsk (nad Wołgą) i Tombów najwięcej dotknięte zostały tą klęską. Z Rybińska uciekło przed cholerą 8.000 robotników, co dla handlu tamtejszego jest ogromną klęską. Zapłata dzienna robotnika wynosi obecnie 3—4 ruble. W mieście Tambow które liczy 33.000 mieszkańców zachorowało na cholerę w sześciu dniach 917 osób, z których połowa umarła. Dnia 13. lipca zachorowało tam na cholerę 238 osób a 132 osób umarło. Środki dezinfekcyjne zupełnie już wyczerpano. W Rydze tożsamo

grasuje cholera. Od 5. do 22. lipca zachorowało tam 224 osób a umarło z tego 78.

Londyn. „Engl. Corr." pisze o ostatniem zgromadzeniu ludowem, które odbyło się w Trafalgar Square i zwołanem było w celu zaprotestowania przeciw uchwale odnoszącej się do listy cywilnej dla księcia Artura, co następuje: „Zgromadzenie ludowe przyszło do skutku i było na niem więcej osób, niż się spodziewano. Myliłby się ten, ktoby utrzymywał, iż sam przedmiot który miano na zgromadzeniu rozbierać tak był ciekawym, iż tyle zeszło się osób. Bynajmniej! Wiadomo, iż policya zakazała zgromadzenie ludowe; pomimo tego Odger, Brandlangh i inni nastawali na to, aby zgromadzenie przyszło do skutku. Oto każdy który się tam udawał, nie szedł po to, aby słuchać mowców przemawiających, gdyż ci są już nadto znani i w swoich przemowach ciągle się powtarzają; nie szedł tam także po to, aby głosować za lub przeciw uchwalić się mającej rezolucyi; gdyż dla ogółu było to kwestyą obojętną; kto tam szedł, szedł w tym celu, aby być świadkiem starcia ludu z policyą, to miało być najciekawszą stroną tego zgromadzenia ludu. Tymczasem przed samym mityngiem cofnęła policya pierwotny zakaz, i wszystko w jak największym odbyło się porządku. Musimy przytem dodać, iż nie przyszło wcale do uchwalenia stanowczego wniosku; poprzestano tylko na tem, iż Odger nazwał listę cywilną „rabunkiem skarbu", a Bradlangh zawołał w końcu swojej mowy: „Dom brunszwicki powinien się opamiętać. Jeżeli członkowie jego nie płacą sami swych długów, niechajże nie żądają utrzymania z kasy publicznej, gdyż i cierpliwości Anglii kiedyś się skończą."

Paryż. Nienawiść Francuzów do Niemców objawia się tak w anektowanych do Niemiec francuskich prowincyach, jak i w prowincyach przy Francyi pozostałych, gdzie wojska niemieckie jeszcze załogują. Świeżo raniono w Metz wystrzałem żołnierza bawarskiego, który się przechadzał po ulicy. Nadbiegli koledzy schwycili skrytobójcę i tak go poranili, zamiast oddać w ręce sprawiedliwości, że tenże nazajutrz w więzieniu umarł. Z Reims donosi pewien oficer pruski: Usposobienie tutejszych mieszkańców dla załogujących tu jeszcze niemieckich żołnierzy jest, pomimo stósunków serdecznych pomiędzy Thiersem a Manteufflem, jeszcze tak zawzięte, jak było w czasie wojny. Nie dawno temu patrol przypadkowo nadbiegły uratował jednego z naszych żołnierzy od niechybnej śmierci. Francuskie bowiem pospólstwo napadło na tego pojedyńczego, który był tak lekkomyślnym, że bez pałasza wyszedł na miasto, związało mu ręce i nogi i chciało właśnie wrzucić w wodę. Postawiono teraz na rogu każdej ulicy podwójny niemiecki posterunek, ażeby możebne wybryki w zarodku przytłumić.

— Przesilenie ministeryalne w Francyi skończyło się bardzo rychło. Pan Thiers nie zatrzymał dla siebie teki ministra spraw zagranicznych, jak powszechnie się spodziewano, lecz wyniósł na godność tę Franciszka Maryą Karola Rémuzat. Nowo mianowany minister znanym jest publicystą i mężem stanu, rodził się dnia 14. marca 1797 roku w Paryżu i jest wnukiem Lafayette'a. Rémuzat był początkowo adwokatem i rozwinął znaczną działalność dziennikarską, mianowicie w „Courrier Français" i „Globe." Po rewolucyi lipcowej był deputowanym, przyłączył się początkowo do doktrynerów pod Guizotem, lecz później przeszedł do lewego centrum. W gabinecie, utworzonym dnia 6. września 1836 roku, otrzymał posadę podsekretarza stanu a w ministerstwie Thiersa w roku 1840 tekę ministra spraw wewnętrznych. Po rewolucyi w roku 1848 wybrany został w Tuluzie na reprezentanta do konstytuanty i prawodawczego zgromadzenia narodowego. Z powodu protestacyi swej przeciwko zamachowi stanu został w dniu 9. stycznia 1852 roku z Francyi wydalonym i udał się do Brukseli, gdzie jednakże już w wrześniu tegoż roku otrzymał pozwolenie do powrotu. — Ustąpienie pana Favre'a nie zadowolniło tych paryskich dzienników, które pragną, ażeby całkiem zerwano z „rządem wrześniowym." „Patrie" domaga się, żeby i minister sprawiedliwości Dufaure ustąpił, ponieważ tenże przyczynił się pośrednio do wyboru byłego członka komuny Ranc'a na radzcę municypalnego przez to, że przeciwko niemu nie wystąpił. Pan Dufaure oświadczył wprawdzie deputowanym, że Paryż znajdował się w stanie oblężenia i że prawo wszelkie w tym względzie działanie było rzeczą władzy wojskowej, „Patrie" zaś odpowiada na to, że Ranc opuścił Paryż a władza wojskowa nie miała prawa udzielania prokuratorom na prowincyi upoważnienia zwłaszcza, że Pan Dufaure pozwala urzędnikom sądowym przez Crémieux'a ustanowionym dalej prowadzić dzieło rozkładu. Być może, że „Patrie" żywi nadzieję, że przez to potrafi stanowisko ministra sprawiedliwości zachwiać.

Kilka dzienników donosi, że przyszło do porozumienia pomiędzy rządem a odnośną komisyą zgromadzenia narodowego w kwestyi rad jeneralnych. Stósownie do tego prezydyum rad jeneralnych obejmą najstarsi radzcy a nadzór nad władzami gminnemi pozostanie przy państwie, dopóki nie nastąpi rewizya prawa municypalnego. Prefekci będą mieli prawo przysłuchiwania się obradom komisyi pepartamentalnych.

Antagonizm pomiędzy rządem a większością zgromadzenia narodowego objawił się nie tylko w kwestyi organizacyi departamentalnej, ale nadto jest on bardzo wybitnym i w łonie komisyi budżetowej. Prace tej komisyi nie postępują wcale naprzód, ponieważ p. Thiers nie chce zrzec się swych projektów podatkowych a większość komisyi wyznaje zasady ekonomiczne wbrew przeciwne zasadom naczelnika władzy wykonawczej, a można powiedzieć, daleko sprawiedliwsze i daleko zgodniejsze z rzeczywistemi interesami kraju.

— Dnia 29. z. m. udała się do Thiersa deputacya z departamentów zajętych przez wojska niemieckie, ażeby naczelnikowi rządu francuskiego skreślić obraz sytuacyi Deputacya ta dostała odpowiedź, że w pięciu albo sześciu tygodniach wojska niemieckie cofną się z Szampanii i Lotaryngii Ponieważ okolice około Paryża opuszczone być mają przez Niemców dopiero po spłaceniu drugiego miljarda, więc „Köln. Ztg." wnosi z tej odpowiedzi Thiersa, że Francya do połowy września spłaci $^{2}/_{3}$ długu Niemcom.

— „Paris-Journal" podaje następujący okólnik, który paryzka rada związkowa Towarzystwa „Internationale" wysłać miała 29. lipca do departamentów:

„Do francuskich robotników! Dwadzieścia tysięcy bohaterów, którzy uwolnić chcieli cały świat od stuletniego ucisku księży i kapitału jęczy w więzieniach wersalskich alb na pontonach. Niechaj w gruzy się rozsypią wszystkie zamki i pomniki i niechaj przekonają się nasi nieprzyjaciele, że jesteśmy prawdziwymi synami mężów który w r. 1794 swe klęski i nędzę pomścili pożogą w prowincyach. Pożoga jest trwogą bogatych, bo po niej pozostają tylko ruiny. Pożar tedy pomści naszych braci i przyczyni się do uzupełnienia naszego dzieła. Rada związkowa."

Zdaje się jednakże, że odezwa ta jest apokryfem.

Do „Patrie" piszą z Algieru, że tam niepokoją się powstaniem, które bardzo długo się przewleka. Wojsko francuskie stoi na wysokości swojej misyi i wszędzie gdzie tylko spotka nieprzyjaciela odnosi zwycięztwo. Ale to bynajmniej nie osłabia ducha rewolucyjnego, który ciągle w nowych punktach kraju wznieca ruchawkę. Do niedawno było w Algerze 40.000 wojska francuskiego, obecnie jest już 80.000, a niebawem nadejdą posiłki i liczba ta wyrośnie do 100 000.

— W radzie municypalnej Paryża zasiędzie 45 członków stronnictwa konserwatywnego najrozmaitszych odcieni, i 35 członków stronnictwa postępowo-republikańskiego. Dnia 30 z. m. odbyło się w Paryżu kilka wyborów uzupełniających. Udział wyborców był znacznie mniejszy niż przy pierwszych wyborach. Największą liczbę głosów otrzymał Lockroy w dzielnicy La Roquette a mianowicie 3152 głosów, najmniejszą zaś Dupuis w La Villette a mianowicie 273 głosów. Konserwatywne dzienniki są nieco zaniepokojone takim wynikiem głosowania. „Journal des Debats" pisze w tej mierze: „Czy może być coś smutniejszego, jak taka obojętność naszych ziomków ku wszystkim wyborom, niemającym cechy politycznej? Dałby Bóg, aby interesa nasze nie cierpiały na tem! A trzeba to przyznać że jeżeli obecna rada gminna dobrze poprowadzi interesa miasta, to w takim razie będą mieli Paryżanie którzy nie chcieli sobie zadać tyle tylko trudu, aby radców miasta wybrać, więcej szczęścia, jak sobie na szczęście zasłużyli

— Doręczono już głównie oskarzonym: Assy'emu, Paschalowi Grousset, Ferriemu, Urbainowi, Rochefortowi i innym akt oskarżenia. Nie potwierdza się wiadomość, jakoby jenerał Eudes został pojmanym i do Wersalu odstawionym. Głównie oskarzonych jest 18; przewodniczącym sądu wojennego mianowanym jest pułkownik sztabu Merlin. W Rouen uwięziono dowódzcę korpusu ochotników komuny w Paryżu, oficerów Chardou, Vaghanet, Bregbiloke i Cretin, a dalej szeregowców Leona Patoux, który dowodził napadem na zamek La Muette, i Levala.

Kronika.

— Jego Cesarzewiczowska Mość arcyksiąże Albrecht przybył wczoraj o godzinie 7 wieczorem ze Stryja do Lwowa i stanął w gmachu c. k. Namiestnictwa. Wieczorem odbył się wielki capstrzyk z muzyką, która następnie odegrała przed przygotowanem dla dostojnego gościa pomieszkaniem kilka kawałków. JCM. arcyksiąże Albrecht przysłuchiwał się dłuższy czas serenadzie w gronie jenerałów na balkonie a tłum publiczności zalegał plac przed gmachem. Dzisiaj rano odbył się w obecności JCM. arsyksięcia Albrechta wielki przegląd wojsk na błoniach janowskich.

— Rada gminna Husiatyńska chcąc wyrazić wdzięczność swoją dla Najjaśniejszego Pana z powodu mianowania JEx. hr. Gołuchowskiego namiestnikiem urządziła 29. z. m. dziękczynne nabożeństwo w tamtejszym kościele parafialnym obrz. łać. a wieczorem nabożeństwo dziękczynne w synagodze.

(Nazwyczajne posiedzenie Rady miejskiej) odbędzie się dzisiaj z uderzeniem godziny 6. wieczorem w sali ratuszowej. Na porządku dziennym: Sprawy zaległe z ostatniego posiedzenia, mianowicie: 1. Sprzedaż gruntów miejskich pod kolej czerniowiecką. Sprawozd. radny p. Pajączkowski. 2. Wybór jednego członka (w miejsce p. Rawskiego) do komisyi dla przedaży gmachu pokarmelickiego. 3. Wybór po 5 członków i po 2 zastępców do 5 rad szkolnych miejscowych. 4. Sprawozdanie sekcyi IV. o pożarze w realności pod Nr. $18^{2}/_{4}$. Sprawozd. radny p. Dr. Rieger.

(Ogłoszenie.) Magistrat król. stoł. miasta Lwowa podaje do powszechnej wiadomości, że stosownie do postanowienia §. 80 statutu miasta Lwowa, zamknięcia rachunków funduszu gminy i funduszów pod zarządem gminy zostających za rok 1870, w biurze III magistratu złożone są na czas 14 dni do przejrzenia przez członków gminy.

Lwów dnia 31. lipca 1871.

(Wypadek miejscowy.) Tej nocy okradziono sklep jubilera A. Strzeleckiego przy ulicy Karola Ludwika. Nieznajomy sprawca dobył się przez wyłamanie tylnych drzwi do sklepu, skąd z sobą zabrał same najdroższe jubilerskie wyroby pozostawiając resztę mniej cenniejszych rzeczy. Policya zajęła się natychmiast śledztwem za sprawcami tej śmiałej kradzieży.

(Nieszczęsne wypadki.) W rzece Białej pod Tarnowem utonął dnia 21. z. m. włościanin Michał Kudyka, przy spławianiu drzewa z Ciężkowiec do Tarnowa. W Jeżowie w pow. Niskim powiesił się 29. z. m. włościanin Jan Fusiek z niewiadomej przyczyny. W Szczercu w pow. Lwowskim pochwyciło 30. z. m. koło młyńskie 8-letnią dziewczynkę i na miejscu ją zabiło. We wsi Dąbia pod Krakowem dnia 31. z. m. wyrzuciła Wisła na brzeg ciało Józefa Goebla kupca z Krakowa, który znikł z domu 28. bm. Niewiadomo jeszcze czy nieboszczyk przypadkiem utonął czy też z zamiarem popełnienia samobójstwa rzucił się do rzeki. W Uhrynowie w pow. Sokalskim utonęła 28. z. m. w młynówce 12-letnia dziewczyna. W Liczkowcach w powiecie Husiatyńskim utonął 30. z. m. włościanin Tomasz Janczur.

(Klęski elementarne.) W Jarosławiu i jego okolicach zerwał się 31. z. m. gwałtowny wicher z nawalnym deszczem i silnym gradem. Szkody w polu są znaczne a w samem mieście wicher zerwał dachy z kilku domów. W pow. Husiatyńskim spadł 25. z. m. grad i wyrządził znaczne szkody na polach kilku gmin.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Paryż 6. sierpnia. Przeszłej środy znaleziono w miasteczku Poligny (departamentu Jura) dwóch Niemców nieżywych. Oburzeni żołnierze pruscy przebiegali ulicami, ranili przechodzących i chcieli zapalić miasto. Nazajutrz wzmocniono załogę o 800 ludzi. Obawiają się dalszych zatargów.

„Journal français" sądzi, że wybory do rad jeneralnych odbędą się dopiero w końcu września.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu lipcu 1871:

Miejsce targu:	Husiatyn zr.	Husiatyn c.	Kopeczyńce zr.	Kopeczyńce c.	Probuzna zr.	Probuzna c.	Chorostków zr.	Chorostków c.	W przeciętnościu zr.	W przeciętnościu c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	3	60	3	50	3	—	3	80	3	47
„ żyta	2	—	2	25	1	70	2	10	2	1
„ jęczmienia	1	80	2	—	1	70	2	25	1	93
„ owsa	1	80	1	50	1	20	1	60	1	52
„ grochu	—	—	2	50	1	70	2	30	2	16
„ hreczki	2	10	2	25	2	—	2	60	2	23
„ kukurudzy	2	—	—	–	2	30	2	80	2	36
„ ziemniaków	—	—	1	–	—	75	—		1	26
Cetnar siana	1	15	—	80	—	—	—	80	—	91
Sąg drzewa twardego	11	—	10		15	—	6	80	10	70
„ „ miękkiego	—	—	7	—	12	—	4	60	7	86
Funt mięsa wołowego	—	14	—	16	—	14	—	18	—	15
Miara wina	—	80	—	80	–	50	—	74	—	71
„ piwa	—	20	—	—	—	20	—	16	—	19
Wyrobnik z wiktem	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ bez wiktu	—	45	—	50	—	30	—	40	—	41

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 5 sierpnia.

Hotel Żorża: Pp. Książe Wadbolski Piotr, c. ros. radca kol., z Radziwiłowa. — Br. Czechowicz Władysław, obyw., z Gliny. — Cannanon Mikołaj, obyw., z Multan. — Ranetti Demetr, obyw., z Multan. — Jamandi Grzegorz, adw., z Multan.

Hotel krakowski: P. Hoffman Jan, porucznik, z Pragi.

Hotel europejski: P. Olszański Jan, z Kopeczyniec.

Hotel angielski: Pp. Błoński Juliusz, c. k. starosta, z Gorlic. — Zgórski Julian, c. k. starosta z Mościsk. — Falkowski Michał, obyw., z Łukowa. — Antoni Narzyński, obyw., z Wilna. — Torosiewicz Mikołaj, obyw., z Sas wa.

Hotel Langa: Pp. Kummer Wilhelm, obyw, z Wiednia. — Clement Juliusz, pryw., z Prus.

Dnia 6 sierpnia.

Hotel Żorza: Pp. Hr. Dzieduszycki A., z Izydorówki. — Hr. Młodecki K., z Brodów. — Buszyński L, c. k. starosta, z Kosowa. — Popadopulo P., adw., z Jass. — Grotowski J., z Kaźmierza. — Ihnatowicz J., z Wołynia. — Krzysztofowicz F., z Trybuchowic. — Nano K., z Multan.

Hotel europejski: Pp. Hahnhardt J., c. ros. generał kawal., z Odessy. — Łączyński Izydor, z Władiatycz.

Hotel angielski: Pp. Br. Bülow B, z Jarosławia. — Vitali A., c. k. starosta, i Dr. Rudroff S., adw., z Śniatyna. — Bielański W., z Jasła. — Jakubenz G., z Kopeczyniec. — Żurakowski Aug., z Horbacza.

Hotel Kuhna: Pp. Nikorowicz E, z Ulwówka. — Wojakowski H., z Oleska.

Hotel Krakowski: P. Glixelli T., z Chodorkowic.

Pod Jeleniem Nr. 182 ²/₄ P. Kuschlewsky R., z Francensbadu.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 5 sierpnia.

Pp. Książe Woroncoff Szymon, do Brodów. — Hr. Krasicki Michał, do Krakowa. — Hr. Wodzicki Kazimierz, do Olejowa. — Br. Kanne Rudolf, c. k. starosta, do Tarnopola. — Gredow Mikołaj, do Wiednia. — Condorato Eugeni, do Multan. — Lewaletti, Alex., do Jass. — Sanocki Jędrzej, do Truskawca.

Dnia 6 sierpnia.

Pp. Książę A. Poniński, do Dobrostan. — Hr. Tarło Ignacy do Królestwa. — Hahnhardt, c. ros. generał kawaleryi, do Czerniowiec. — Jamand G., adw., do Wiednia. — Maramorosz K., adw., do Stanisławowa. — Falkowski M, do Łukowa. — Cannanon M., do Multan. — Postruski J., do Świstelnik. — Torosiewicz F., do Hołhocza.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą ze Lwowa do Krakowa o g. 6 m. 42 rano.
„ „ „ o „ 8 „ 7 wieczór.
„ „ „ o „ 3 „ 30 rano.
Odch. ze Lwowa do Czerniowiec o „ 8 „ 32 rano.
„ „ „ o „ 12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złoc. o „ 8 „ 52 rano.
„ „ „ o „ 11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g. 7 m. 37 rano.
„ „ „ o „ 11 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 8 „ — wieczór.
„ z Czerniowiec „ o „ 7 „ — wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „ 7 „ 24 wieczór.
„ „ „ o „ 2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacyi lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odchodzą do Brodów i Złoczowa o g. 9 m. 11 rano.
„ „ o „ 12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lwo. z Brod. i Złocz. o „ 6 „ 53 wieczór.
„ „ o „ 2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: **Adolf Rudyński.**

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu sierpniu 1871

Dnia	Barometer Millimeter 7h	2h	9h	M.	Stopień ciepła wedle Celsiusa 7h	2h	9h	M.	Ciśnienie pary millimetr. 7h	2h	9h	M.	Wilgoć powietrza w % 7h	2h	9h	M.	Stan nieba 0—10 7h	2h	9h	M.	Wiatru kierunek i siła 7h	2h	9h	Ozonometer 0—10 7h	2h	9h	M.	Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
4	734·59	732·82	737·10	734·84	17·3	25·2	18·2	20·23	10 2	11·5	7·2	9 70	70	48	46	54·7	6	5	8	6·3	SO 4	O 2	—	5	7	3	5·0	—

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		Kurs ostatni żądają	
	Złote austryackie							
D. 5. sierpnia. Południowy.								
Akc. gal. kol. żel. K.L. a diwid.	—	—	—	—	250	—	251	—
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	—	—	174	25	175	50
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	—	—	—	—	121	—	123	—
„ papiery czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 5% w. a	—	—	—	—	84	75	85	25
„ Tow. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	75	50	76	25
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	75	90	25
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	—	—	91	—	91	75
Oblig. indemn. gal.	—	—			75	40	75	95
„ W. Ks. Krak.	—	—		—	—	—	—	—
„ Księstwa Bukowiny	—	—	—		—	—	—	—
Poż. głod. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	—	—	—	—
Pier. kol. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—		—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kolei lwow.-czerniow. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—		—	5	74	5	82
„ cesarski	—	—	—	—	5	76	5	83
Napoleondor	—	—	—	—	9	68	9	75
Pół imperyał rosyjski	—	—	—		9	90	10	5
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	62	1	63
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82½	1	84
rebro	—	—	—	—	121	—	122	50

oprócz kupona bieżącego

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 3. sierpnia 1871.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 5%	69.15	69.25
od kwietnia do października po 5%	69.15	69.25
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	300.—	301.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	300.—	301.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	94.75	95.25
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	102.—	102 25
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	—.—	—.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	135.40	133 60
Renty Como po 42 lir. austr.	24.—	25.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Czech	96.—	97.—
Bukowiny	73.75	74.—
Galicyi	75.25	75.50
Niższej Austryi	97.50	98.—
Siedmiogrodu	76.—	76.50
Węgier	79.75	80.—
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	—.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	259.—	259 25
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	287.30	287.50
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	928.—	930.—
Galic. banku kraj. á 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	768.—	769.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	580.—	582.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	222.75	223.25
Pół. kolej po 1000 zl. w. a.	2145	2150
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	251.—	251.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	174.75	175.25
Tow. kolei żel. państwa po 200 zl. m. k. czyli 500 fr.	425.—	426.—
Połud. kolei państ. po 200 zl. w. a. czyli 500 fr.	181.10	181.40
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	106.25	106 50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	75.75	76.25
„ „ „ po 5%	84.—	—.—
Gal. banku hyp. po 6%	90.	90.50
Galicyjski zakład kredytowy włościański po 6%	91.—	91.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	91.50	91.75
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	89.—	89.50
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91.50	92.—
„ „ „ „ „ w. a.	88.50	89.—
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł. (za 100 zł.)	105.—	106.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	101.10	101.30

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	177.75	178 25
Clarego po 40 zł. m. k.	—.—	—.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	100.—	101.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	15.—	17.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	34.—	35.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	32.50	33.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.—	15.50
Salma po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	32.50	33.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25.—	26.—
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	120.50	121.50
„ „ „ 50 zł. w. a.	59.—	60.
Waldsteina po 20 zł. m. k.	21.	23.—
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	25.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	102.75	102.90
Hamburg za 100 M. B.	90.10	90.15
Londyn za 10 ft. szt.	121.70	121.85
Paryż za 100 fr.	47.65	47.75

Kurs złota.

Dukat ces. men.	—.—	—.—
„ peł. wagi	5.82½	5.83½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.72½	9.73
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.	—.—
Srebro	121.—	121 25

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 5. sierpnia.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	59	45
„ „ w srebrze	69	35
Losy z 1860 roku	101	10
Akcye banku wiedeńskiego	766	—
„ „ kredytowego	287	70
Londyn 10 funtów szterlingów	122	10
Srebro	121	15
Napoleondor	9	74½
Dukat	5	81

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1708 1—3) **Obwieszczenie.**

L 17-not. C. k. izba notaryalna w Nowym Sączu wzywa wszystkich mogących mieć pretensye do c. k. Notaryusza pana Nicefora Więckowskiego z powodu jego urzędowania jako byłego c. k. notaryusza w Gorlicach, aby w ślad §. 31 ordynacyi notaryalnej z swemi dotyczącemi pretensyami w przeciągu sześciu miesięcy do tutejszej c. k. Izby notaryalnej zgłosili się, w razie przeciwnym bowiem po upływie tego czasu ekstabulacya kaucy notaryalnej w sumie 1050 zł. w. a. na dobrach „Miechowice małe" pp. Emila i Eugenii Stojowskich własnych zabezpieczonej zarządzoną zostanie.

Z c. k. Izby notaryalnej.

Nowy Sącz, dnia 20. lipca 1871.

(1820 1—3) **E d y k t.**

L. 8229. C. k. sąd krajowy podaje do wiadomości, że Saul Ichel Eichenbaum lub Ichajzer w Krakowie dnia 5. marca 1841 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarł. Gdy miejsce pobytu Ichla Eichenbauma Ichajzera, jednego ze synów zmarłego sądowi nie jest wiadome, c. k. sąd krajowy wzywa tegoż, aby w przeciągu roku od daty niniejszego edyktu do sądu się zgłosił i oświadczenie przyjęcia spadku wniósł, gdyż inaczej postępowanie spadkowe ze spakobiercami zgłaszającemi się i kuratorem dla nieobecnego w osobie pana adwokata Dra. Markiewicza ustanowionym, będzie przeprowadzone.

Kraków, dnia 3. lipca 1871.

(1821 1—3) **Edict.**

Nr. 9086. Vom Stanisławower k. k. Kreisgerichte wird dem, dem Wohnorte nach unbekannten Vincez Kirchmajer kundgemacht, daß wider ihn als Mitbelangten am 13. Jänner 1871 Z 538 Boruch Lerchenfeld, Mendel Rosenberg und Samuel Juran eine Klage wegen Zahlung der Beträge von 925 fl. 20 kr., 532 fl 30 kr, 1430 fl. und 1235 fl. 69½ kr. öst W. s. N. G. ausgetragen haben, welche zur mündlichen Verhandlung verbeschieden und die Tagfahrt hierüber auf den 5ten September 1871 um 9 Uhr Früh bestimmt wurde, das Rubrum der Klage wird dem unter Einem für Vincenz Kirchmajer bestellten Curator Herrn Landesadvocaten Dr. Szydłowski mit Substituirung des Herrn Landesadvocaten Dr. Tutak zugestellt.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Stanisławów, am 28. Juni 1871.

(1822 1—3) **E d y k t.**

L. 11360. C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie uwiadamia niniejszem Jego Ekscelencyę Andrzeja hrab. Renarda i p Hermana Wenzla, że p. Stanisław Kądzielski wniósł przeciwko nim i przeciw p. Karolowi Schinklowi na dniu 29. lipca 1871 do liczby 11360 ex 1871 pozew o zadośćuczynienie za szkodę wyrządzoną panu Stanisławowi Kądzielskiemu, z powodu sprzedania i żyrowania weksli przez p. Stanisława Kądzielskiego przy sposobności dzierzawy huty szklannej w Mikuliczynie akceptowanych, będących wedle umowy w innych terminach płatnemi, niż jakie na nich wyrażone, dalej z powodu zaskarzenia takowych przez pp. Ernesta Barry i Frydryka Buchmüllera, wyjednania i przeprowadzenia egzekucyi na ruchomości p. Stanisława Kądzielskiego własne, i zasekwestrowanie huty szkła w Mikuliczynie p. Stanisławowi Kądzielskiemu wydzierzawionej, który do l 11360, do tusądową uchwałą z dnia dzisiejszego z terminem na dzień 16. października 1871 ustnej rozprawy zadekretowanym został.

Gdy pierwpozwany Jego Ekscelencya Andrzej hr. Renard i współpozwany p. Herman Wencel z miejsca pobytu są nieznani, przeto ustanawiając dla nich kuratora w osobie p. adwokata Dra. Maramorosza z zastępstwem p. adwokata Dra. Szydłowskiego, wzywa się tychże nieobecnych pozwanych, by wcześnie przed powyżej ustanowionym terminem informacyę swoją ustanowionemu kuratorowi udzielili lub sobie innego obrońcę obrali i sąd tutejszy o tem uwiadomili, gdyż w przeciwnym razie złe skutki ztąd wyniknąć mogące, samym sobie przypisać musieliby.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 1. sierpnia 1871.

(1824 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 3384. C. k. sąd powiatowy w Sieniawie podaje do powszechnej wiadomości, że na wezwanie lwowskiego c. k. sądu krajowego jako handlowego z dnia 21go czerwca 1871 l. 28673 przez Leisora Rubinstein przeciw Katarzynie Jabłońskiej sumy wekslowej 215 zł. 50 kr. w. a. z przyn. publiczna przymusowa sprzedaż połowy realności pod l. 296 w Sieniawie, powiecie Jarosławskim położonej, Katarzyny Jabłońskiej, własnej, w trzech terminach, t. j. dnia 21. września 1871, dnia 19 października i dnia 16. listopada 1871, każdą razą o godzinie 10. przed południem w sądzie tutejszym odbyć się mających.

Jako cenę wywołania przyjmuje się szacunkowa wartość połowy realności w kwocie 275 zł. w. a. Wadyum w kwocie 27 zł. 50 kr. w. a. winien każdy chęć kupna mający do rąk komisyi licytacyjnej złożyć.

Na dwóch powyższych terminach realność tylko wyżej lub za cenę szacunkową, na trzecim terminie zaś także niżej takowej sprzedaną zostanie.

Akt opisania i oszacowania, jako też wyciąg tabularny i bliższe warunki sprzedaży przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Sieniawa, dnia 29. lipca 1871.

(1825 1—3) **Edykt.**

L. 43053. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zawiadamia niniejszem p. Antoniego Zubrzyckiego z miejsca pobytu niewiadomego, iż na prośbę Saula Weissa przeciw niemu pod dniem 2go sierpnia 1871 do l. 43053 nakaz zapłaty sumy 1700 zł. w. a. z 6proc. odsetkami od dnia 21. sierpnia 1868 bieżącemi i kosztami w kwocie 6 zł. 1 kr. w. a. wydany został ustanowionemu równocześnie kuratorowi p. adwokatowi Drowi. Kabatowi się doręcza.

Lwów, dnia 2. sierpnia 1871.

(1836 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 4644. W celu ściągnienia zaległości towarzystwu galicyjskiemu krajowemu ziemskiemu od państwa Monasterzysk w kwocie 1774 zł. 50 kr. wraz z procentami zwłoki od 1. stycznia r. b. rachować się mającemi należących sprzedane zostaną w Monasterzyskach w drodze publicznej licytacyi na dniu 23. sierpnia r. b. przed południem 600 sągów n. a. drzewa bukowego opałowego.

O czem się chęć kupienia mających zawiadamia.

Z c. k. starostwa.

Buczacz, dnia 31. lipca 1871.

(1839 1—3) **Edykt.**

L. 1342. Z c. k. sądu powiatowego w Buczaczu uwiadamia się nieznanych spadkobierców Bruchi Andermann, że przeciw masie leżącej tejże wytoczyła Dwora Neumann pozew pod dniem 31. marca 1871 l. 1342 o przyznanie realności $^5/_8$ i $^7/_{24}$ części połowy realności pod l. 60 m. w Buczaczu, w skutek czego ustanowiono kuratorem panu Nuflalego Herca Pfeffermauma w Buczaczu i termin do rozprawy ustnej na dzień 28. sierpnia 1871 o godzinie 9. rano wyznaczono. — Mają się więc spadkobiercy przy powyższym terminie albo osobiście do rozprawy jawnie albo też przed terminem ustanowionemu kuratorowi potrzebne wyjaśnienia udzielić, gdyż w przeciwnym razie złe skutki z opóźnienia tego wyniknąć mogące sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Buczacz, dnia 14. kwietnia 1871.

(1841 1—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 6611. Celem obsadzeni opróżnionej przy lwowskim c. k. wyższym sądzie krajowym posady radcy z roczną płacą 2300 zł. w. a. rozpisuje się niniejszem konkurs do dnia 6 września 1871 r.

Ubiegający się o tę posadę mają wnieść podania należycie zaopatrzone w drodze przepisanej do Prezydyum tutejszego c. k. wyższego sądu krajowego.

Lwów, dnia 4. sierpnia 1871.

(1814 2—3) **Edykt.**

L. 1658. C. k. sąd powiatowy w Zbarażu podaje do wiadomości, iż na wezwanie c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 12. grudnia 1866 l. 15435 na zaspokojenie przez Grzegorza Szajdzickiego wywalczonej sumy wekslowej 710 zł. w. a. wraz 6proc. od dnia 4go września 1864 bieżącemi, tudzież kosztów sądowych w kwocie 10 zł. 87 kr. wal. a. i kosztów egzekucyi 5 zł. 31 kr. w. a. i 6 zł. 17 kr., jako też teraz przyznanych kosztów w kwocie 12 zł. 3 kr. w. a. egzekucyjna publiczna licytacya 20 morgów pól ornych w Czaharach Zbarażskich położonych, dłużnika Pawła Adamowicza własnych, na 995 zł. oszacowanych, powyższej pretensyi za hipotekę służących na 21. sierpnia, 18. września i 16. października 1871, każdą razą o godzinie 10 rano, która w c. k. sądzie powiatowym w Zbarażu się odbędzie pod następującemi warunkami:

1. iż te 20 morgów pola razem lub też parcelami przy pierwszych dwóch terminach tylko wyżej lub za wymienioną wartość szacunkową, na trzecim zaś terminie i niżej wartości sprzedane będą.

2. Za cenę wywołania stanowi się wartość 20 morgów pól aktem sądowego oszacowania w sumie 995 zł. w. a. wyprowadzona.

3 Każdy chęć kupienia mający, z wyjątkiem atoli egzekucyę prowadzącego, którego wierzytelność jako zakład przyjętą będzie, jest obowiązany do rąk komisyi licytacyjnej jako zakład 10proc. . t. j. 100 zł. w., a to w gotówce przed licytacyą złożyć, który najwięcej ofiarującemu zatrzymany, innym zaś zaraz po licytacyi zwróconym będzie.

Gdyby egzekucyę prowadzący sam osobiście lub przez zastępcę swego 20 morgów lub razem, lub też którą z tych parcel kupić chciał, natenczas od złożenia zakładu uwolnionym będzie.

4. Najwięcej ofiarujący obowiązanym będzie ofiarowaną cenę kupna, w którą złożone wadyum się wliczy, w przeciągu 14 dni od dania doręczenia uchwały akt licytacyę zatwierdzającej do sądowego depozytu w gotówce tem pewniej złożyć, ile że w razie przeciwnym relicytacyi tych 20 morgów lub parceli na koszt i niebezpieczeństwo jego rozpisaną i takowe w jednym tylko terminie za jakąbądź cenę sprzedane zostaną, a złożone wadyum nietylko utraca ale nadto całym swym majątkiem i osobą za niedopełnienie warunków odpowiedzialnym się staje.

Gdyby ale egzekucyę prowadzący sam jako najwięcej ofiarujący te 20 morgów lub razem lub którą parcelę z nich nabył, natenczas od złożenia ofiarowanej ceny kupna uwolnionym będzie, o ile sumy mu jego pretensyę w sumie 710 zł. w. a. ze wszystkiemi przynależytościami w miarę ofiarowanej ceny kupna potrącić czyli z takową kompenzować.

5. Skoro najwięcej ofiarujący, z wyjątkiem egzekucyę prowadzącego, ofiarowaną cenę kupna za 20 morgów lub za którą z tychże parcel w całości do depozytu sądowego złoży, lub też skoro egzekucyę prowadzący sam te 20 morgów lub którą parcelę nabędzie, natenczas na prośbę i koszt jego wydanym mu będzie dekret własności na kupione 20 morgów lub której parceli, którą nabędzie, a zarazem wprowadzonym będzie jako właściciel w fizyczne posiadanie i używania tychże.

6. Opłata skarbowa za przeniesienie własności należy do nowonabywcy, który od dnia objęcia w fizyczne posiadanie wszelkie podatki monarchiczne i inne ciężary z posiadania połączone, na siebie bierze.

7. Wyciąg tabularny jako też akt oszacowania 20 morgów pól w registraturze c. k. sądu powiatowego, upodatkowanie zaś tychże w urzędzie podatkowym w Zbarażu przejrzane być mogą.

C. k. sąd powiatowy.

Zbaraż, dnia 30. czerwca 1871.

(1807 2-3) **Edykt.**

L. 4413. C. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem z życia i miejsca pobytu niewiadomych Michała Rosenberg i Muni Rosenberg, a w razie ich śmierci nieznanych ich spadkobierców, że przeciw nim Juda i Chaja małżonkowie Landau o ekstabulacyę ze stanu biernego realności Nr. 23 w Złoczowie prawa najmu Dom. VII. pag 147. n. 4. on. intabulowanego pod dniem 12. maja 1871 do l. 4413 pozew wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 21. sierpnia 1871 o godzinie 10. przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych Michała Rosenberg i Muni Rosenberg jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępywania pozwanych na koszt i niebezpieczeństwo powodów tutejszego pana adwokata krajowego Dra. Billeta z substytucyą p. adwokata krajowego Dra. Wesołowskiego za kuratora nieobecnym ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanych, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami się zgłosili albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi tutejszemu donieśli, wogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. Sądu obwodowego

Złoczów, dnia 5. lipca 1871.

(1808 2—3) **Edykt.**

Nr. 10713. Podaje się niniejszem do publicznej wiadomości, że z powodu wyniesionego sporu przez p. Józefę Koczanowiczową przeciw spadkobiercom do objęcia masy ś. p. Waleryi Foks powołanym o uznanie własności zegarka złotego z takimże kluczykiem wartości 40 złr. w. a z pn dla pierwpozwanej p. Emilii niewiadomej z miejsca pobytu ustanawia się kuratorem p. Dr. Kaufmann dodając mu zastępcę w osobie p. Dr. Samelsohna.

Z c. k. sądu del. miejskiego.

Kraków, dnia 26. czerwca 1871.

Doniesienia prywatne.

Z drukarni E. Winiarza.